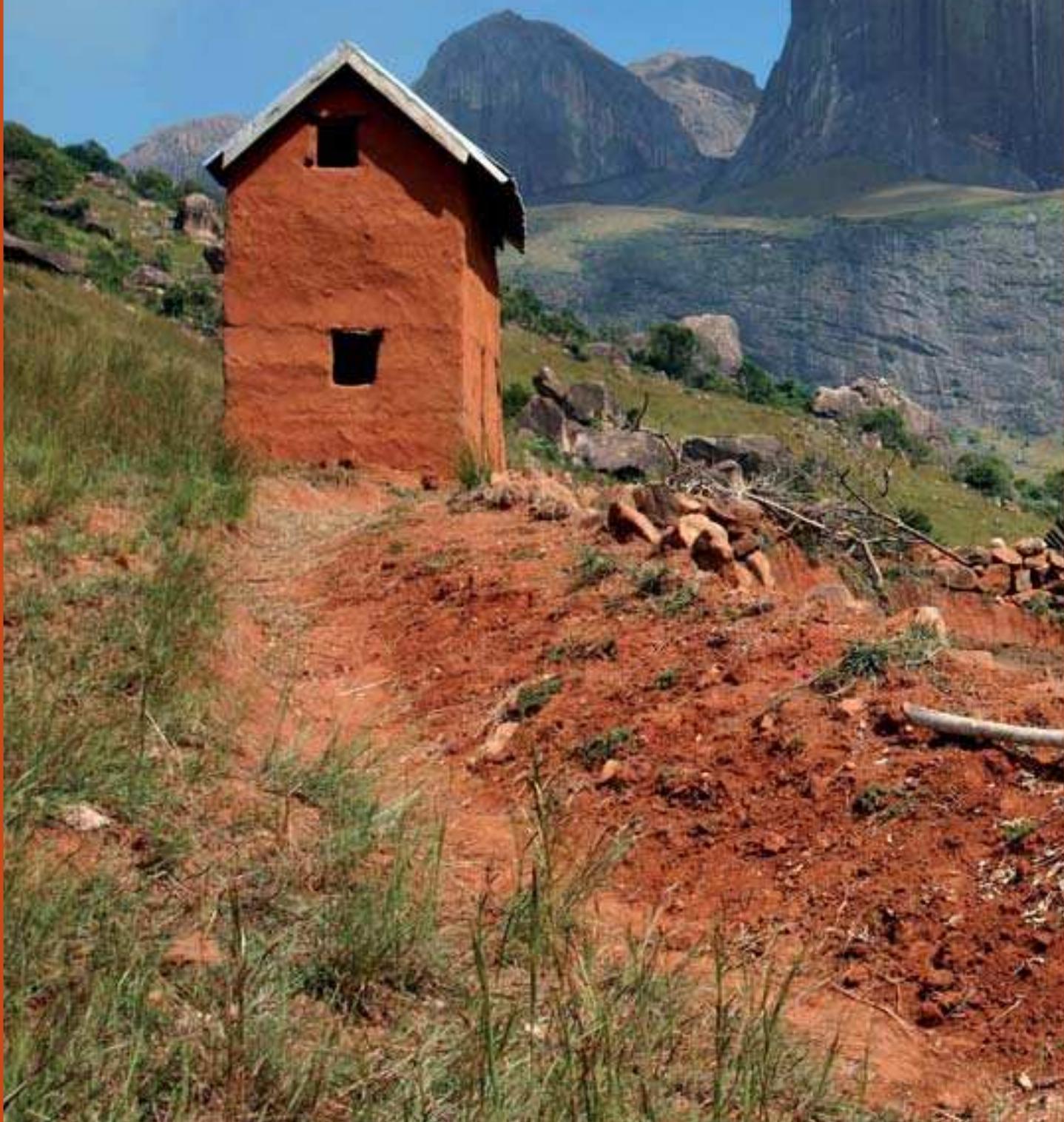

Máte za to, že Madagaskar je novou „trendy“ oblastí pouze pro vynikající lezce bažící po nových pravovýstupech? Zdání z celostránkových fotek lezeckých časopisů poněkud klame. Třeba i vy můžete odletět za svým africkým snem...

LEZENÍ V „YOSEMITECH AFRIKY“ aneb Bigwall na Madagaskaru

Tsaranoro

Asi před pěti lety jsme na internetu poprvé objevili obrázek 800 metrů vysoké stěny Tsaranoro Be na Madagaskaru. Tenkrát nebyla největší překážkou vzdálenost. Na drahou letenku, bigwall a lezení ve stupni 7b nebylo ani pomyšlení. Vznikl tak ale sen a cíl do budoucnosti.

Cesta „Vazimba“, 800 m, 7b byla poprvé zdolána skupinou okolo Alarda Hüfnera z Jižní Afriky. Zvláštností cesty je 250 kubíků veliký balvan ve středu stěny, který slouží jako bivak pro výstup na vrchol. Popis odvážného výstupu mohutnou stěnou byl vedle fotky se zelenou čárou naší jedinou informací.

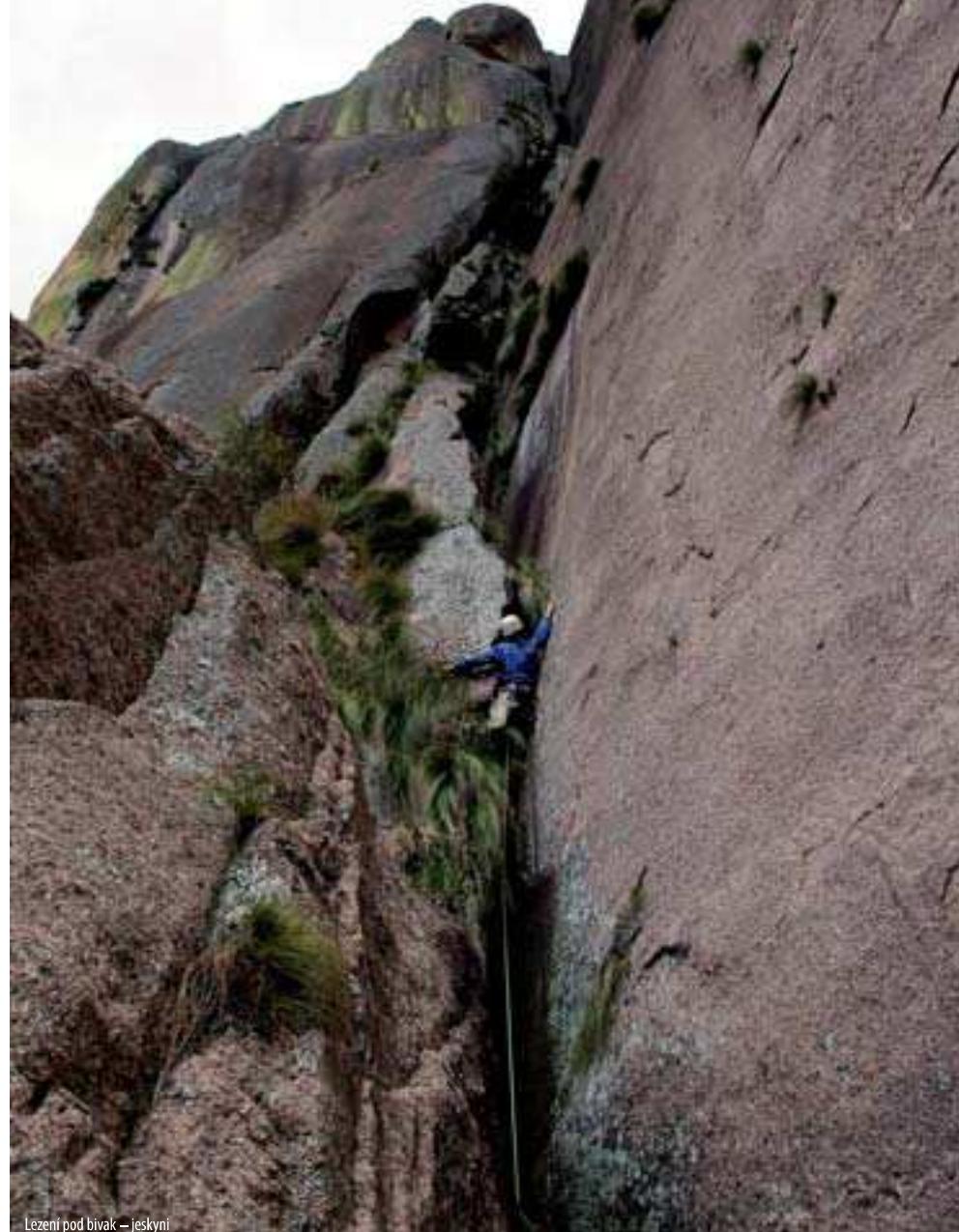
Potřebuje snad člověk víc, když chce vyrazit za velkou stěnou na druhý konec světa?

Pár let tréninku a šetření, sbalit nejnutnější – a už sedíme v letadle. Otázku, zda se cítím připravená na tak velké dobrodružství, si sama sobě ani netroufám položit.

Znuděný chameleon

V noci přilétáme do Antananariva, hlavního města Madagaskaru. Z okénka letadla není vidět ani světélko. Pro našeho pilota to, doufám, není nic neobvyklého! Pár minut na to stojíme na přistávací dráze. Je po dešti, pára stoupá z mokré země a je cítit nezvyklá vůně dřeva z pralesa. Nebe je rudé východem slunce, všude klid a ticho.

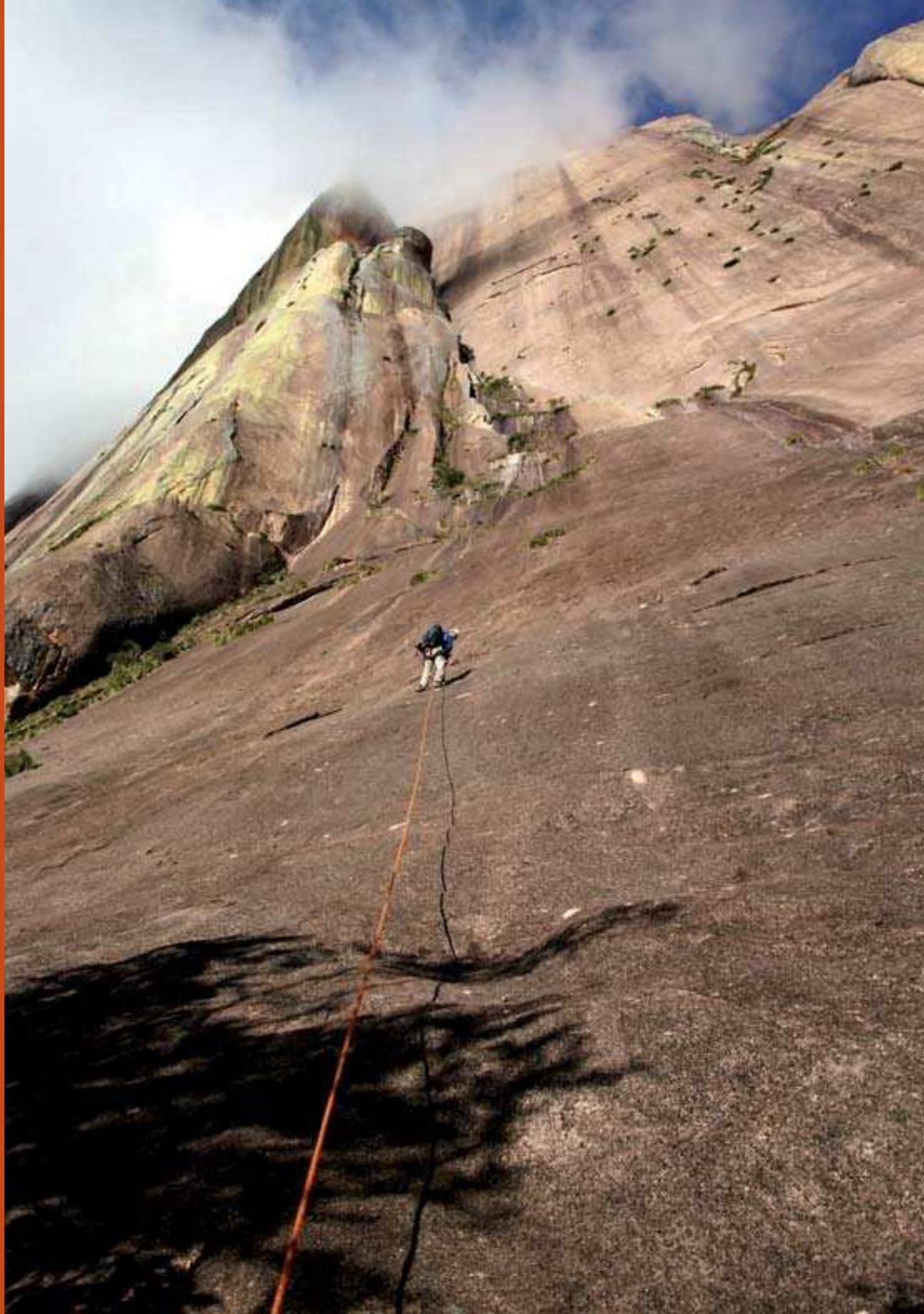
Lezení pod bivak – jeskyni

V budově letiště nás naopak čeká ohromný zmatek. Taxikáři se o nás perou, jiní nás chtějí nalákat do svého hotelu. Všichni se nám snaží vytrhnout zavazadla z rukou. Naštěstí jsme dopravu do 300 km vzdáleného údolí Tsaranoro domluvili předem. Poprvé v životě na nás čeká šofér s cedulí v ruce, to je luxus! Při výměně peněz se proměníme v milionáře. Za dvě bankovky eura dostaneme tlustý balík malgašských ariary. Místo peněženky tady člověk potřebuje batoh.

Jednoduché hliněné chaloupky s rákosovou střechou se po cestě střídají s rozpadlými vilami. Jasné červená hliněná půda tvoří krásný kontrast k sýtě zelené trávě. Dalších 12 hodin nás zatáčky házejí z jednoho kouta zadního sedadla do druhého a potmě konečně dorazíme do vytouženého údolí.

Ráno otevříram stan a nemůžu uvěřit svým očím. Na dosah ruky jsou mohutné žulové stěny. Tak barevnou krajinu jsem ještě nikde neviděla – modré nebe, zelená tráva, rudá půda a krásné šedožluté

stěny. Jsme jediní hosté v campu známémho lezce Gilla Gautiera. Využíváme jeho znalostí okolí a zvědavě nasloucháme jeho zážitkům. Gilla zajímá náš hlavní cíl a odpověď ho hodně překvapuje. „Vazimba“ je 10 let stará cesta, která ještě nebyla opakována. S úsměvem prohlásí, že nás plán je „very ambitious“. Nejdříve nás posílá na rozlezení do nejvzdálenější stěny. „Pectorine“, 6b+ jejen šestidělková cesta, zato má ovšem namáhat v přístup. Zejména v poledních hodinách, při 30 °C ve stínu. Nevyšlapanou cestičku ztrácíme už v půlce strmého svahu, další 2 hodiny zápasíme s vysokou trávou. Při každém kroku do ní zapadáme až po pásy, jak do hlubokého sněhu. Ke stěně se dostáváme úplně vyřízení. Ale skála opravdu stojí za to, je krásně hrubá a lezení bezvadné. Jsme tak zaujati výstupem, že vůbec nevnímáme čas a při slaném nás překvapuje západ slunce. V 6 hodin odpoledne je tma jako v pytli. Naděje najít s čelovkami cestu zpátky je minimální. Myšlenku na bivak zavrhujieme, žízeň nás žene

dál. Nohama sondujeme okolí, až máme pocit, že jsme našli cestičku, kterou zase každých pár metrů ztrácíme. Centimetr za centimetrem zvládáme sestup, až se okolo desáté hodiny slavnostně brodíme rýžovým polem u campu. Gille už s námi nepočítal. Nebyli bychom první lezci, kteří na téhle túře museli bivakovat. První zkoušku jsme tedy zvládli na výbornou.

Spára nad bałwanem

Komín nad jeskyní

Následující dny si užíváme krásné lezení na různých skalách v okolí. Tření žuly a linie výstupů jsou úžasné. Jedno odpoledne nás ale překvapí déšť. První deštivý den si tak vychutnáváme odpociniek. Druhý a třetí deštivý den zneklidněně pozorujeme vodopády, které kličkují naši bigwall cestu. Co když nás takové počasí zastihne ve stěně? Násobíme vodu a proviant.

Vyrážíme na přípravné práce. Tři dny nosíme pod skálu vodu, potraviny a vybavení na pět dní. Další dva dny zajišťujeme lana a taháme 50 kg těžký haulbag prvních 250 metrů do stěny. Plotny jsou sice jištěné nýty, ale je jich zatraceně málo a cesta se dlouho hledá. Přenocujeme přímo pod stěnou, kam nás ráno i večer chodí navštěvovat skupinka smělých lemurů. Jako by nám chtěli ukázat, jak se leze. Poskakují s lehkostí po strmé skále.

Startujeme do stěny, ale jumarování po dynamických půlkových lanech není nic příjemného. Je to jak šplhání po gumě, velice namáhavé. Ale nikdo netvrdil, že to bude lehké! Sbírám poslední fixy a blížím se k nejvyššímu stanovišti. Najednou něco praská a cítím se ohromně odlehčená. Spadla mi dvě lana – neuvěřitelné! Je mi k pláči. Po chvíli panikaření vidím, že lana leží ve velké spáře pode mnou. První bigwallová lekce mě zatím stojí jen 10 metrů slanění a jumarování. Zbytek dne zápasíme s haulbagem v koutech, převisech a ve spárách, až se konečně probujeme do „bivakovací jeskyně“. Na spaní není ani pomyslení – je to plocha 1,5 x 1 m nad strmým svahem a strží.

Konečně svítá. Při snídani pozorujeme nádherný východ slunce. Nad námi nás čeká úzký komín. Lezu a zároveň tla-

čím haulbag, který se neustále zasekává. Už v první délce ztrácíme nervy, ale přede mnou další stěna. Pár nýt, dál lokroviště a strmé kroví, kde se nám z každého chytu drobí hlína do obličeje. Po dalších sedesáti metrech mírného kroví konečně lezeme na kamennou kouli „falic boulder“. Neuvěřitelný výhled nám vynahradí veškeré potíže. Na plošině spíme jak v orlím hnizdě vysoko nad údolím.

První cíl, dostat se na balvan, jsme zdolali. Ted' se ukáže, jestli vylezeme popisovaným komínem (7a+/7b) a dál na vrchol. Dvojím traverzem a krásnou spárou à la „Indian Creek“ se blížíme ke klíčové délce. Bivak „falic bouldru“ mízí v hloubce. Před námi je mechem porostlý komín – vypadá to nehezky. Po dvaceti metrech se mění v převislou spáru, pod nohami je 450 metrů vzdachu. Tři nýty na 55 metrů, je to třeba přelézt. Patnáctimetrové pády si dovolit nemůžeme, horská služba tu není. Adrenalin nás nese zbývajícími šesti délkami s komínky, kouty, spárami a plotnami až na vrchol. Sláva! Konečně můžu vybalit odměnu, kterou celou cestu tajím: dvě tatranky. Tak dobře jsme se už dlouho neměli! Po 4 dnech ve stěně můžeme konečně alespoň na chvíli sundat sedáky, cítíme uvolnění, spokojenost, štěstí. Mít ted' padák místo dlouhého sláňování!

Zpátky pod stěnou probíráme, co nám chybělo. Je krásné zažít, jak málo člověk potřebuje ke štěstí. Trochu vody, rýže a hodně potu.

Dobrodružství na Madagaskaru mě obohatilo – pochopila jsem rčení „nesni o svém životě, žij svůj sen!“

text

Klára Palme

foto

archiv autorky

Info

Letenky: okolo 1.000 € (záleží na době)

Lezecká oblast Tsaranoro údolí: leží 300 km jižně od hlavního města Antananarivo, blízko Andringitra parku.

Doprava do Tsaranoro údolí: taxi-broussem (VW bus, ve kterém se sedí ve 20 lidech, zavazadla na střeše) přestup ve Fianarantsu, Ambalavao, Tanambao a Vohitsoaka, odtud 10 km pěšky (trvá to 2 dny); alternativní doprava lze domluvit skrz camp, do kterého jedete (počítejte se 100 €, jednoduchá cesta, 1 až 2 dny).

Ubytování: v údolí Tsaranoro jsou 3 campy (my jsme byli v Tsarasoa Campu – doporučujem (www.madamax.com), Tsara Camp (www.tsaracamp-madagascar.com), nejdražší je Camp Catta (www.campcatta.com); všude nabízí stan (okolo 2 € za den) nebo chatu (20 € za den).

Jídlo: dostanete v campu (snídaně 1–3 €, večeře 4–5 €), nákup rýže v campu nebo na trhu v 5 km vzdálené obci (zelenina, rýže) jsou jediné možnosti, vše další si musíte přivézt.

Voda: všude teče pitná voda, v Tsarasoa Campu mají napojený pramen, dokonce teplou sprchu (solární energie!).

Lezecké cesty: informace o všech cestách v Tsarasoa Campu u Gilla Gautiera!

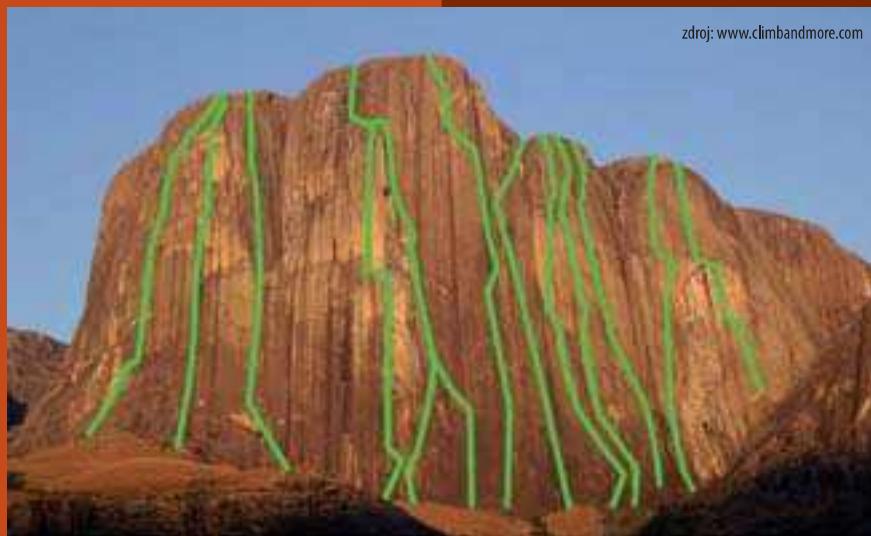
Výhled z balvanu

Tsara, taxi

zdroj: www.climbandmore.com

„Pectorine“ (6b, 300 m), „Croix du sud“ (6c, 400 m), „Bo Catta“ (6b+, 400 m), „Out of Africa“ (7a+, 600 m), „Vazimba“ (7a+, 800 m)

Přehled všech cest najdete na stránce <http://www.climbandmore.com/climbing,268,0,1,mountains.html>

Další lezecké oblasti: sever Madagaskaru, Nosy Hara — nabídky organizovaných lezeckých zájezdů na ostrovy (<http://www.newsearoc.com>)

Oáza

Bo Catta

TRIOP®

Trekingová obuv • lezecká obuv • sandály

Novinka!

Rozšíření nabídky tradičního českého výrobce

KABRU

Pevná a pohodlná trekingova obuv pro každé roční období s robustní podešví Vibram Literun s PU mezivrstvou zlepšující pohodlí při chůzi. Kvalita použitých materiálů a konstrukce nabízí spolehlivost a odolnost do každého terénu.

PHET MAAK

WINGS

TERRA Lady

TRIOP - climbing shoes

Holešovská 406, 763 16 Fryšták
tel/fax: 00420 577101270

e-mail : triop@triop.cz

Nový e-shop na www.triop.cz